

Hvis det er sådan, at den pågældende sag ikke falder ind under straffelovens § 216, kan den subsidiært henføres til straffelovens § 217. Strafferammen er i dag 6 år for overtrædelse af § 216, og den er 4 år for overtrædelse af § 217. Jeg tror, at strafferammen er i orden, som den er, men det, vi har problemer med, er den faktisk udmålte straf, når det er godtgjort, at den pågældende paragraf er overtrådt.

Det påstås, at en dommer ikke sidder og vurderer bevisbyrden, altså om vedkommende er skyldig eller uskyldig, men sidder og vurderer: Vil vedkommende være skyldig, hvis der er minimumsstraf, eller er vi nødt til at sige, at så har vedkommende ikke gjort det alligevel? Jamen en dommer kan da ikke med alle beviser på bordet sige: Nej, jeg tror ikke, han begik den voldtægt, for jeg synes, det er synd, hvis han skal have mere end f.eks. 3 måneders fængsel. Det kan en dommer da ikke gøre, og det kan man da ikke påstå, at dommerne vil gøre. Jeg ved godt, at ministeren i sin indledning sagde, at der er en tendens til, at man måske frafalder eller noget lignende, men hvis ministeren har belæg for det, bør han da gøre noget ved det. Udgangspunktet må være, at domstolene vurderer: Er han skyldig eller uskyldig? Og derefter: Hvad skal straffen være?

Med hensyn til om en minimumsstraf er afgørende for gerningsmanden, er det vores klare opfattelse, og hr. Helge Adam Møller har på glimrende vis illustreret det. Hvis ikke straffen havde nogen betydning, hvorfor straffer vi så overhovedet? Hvorfor så overhovedet straffe folk? Selvfølgelig fordi man ved, at hvis noget er ulovligt, hvis noget er kriminelt og noget, man ikke skal gøre, lader man være med at gøre det, også fordi man ved, at det kan få konsekvenser bagefter.

Når gerningen er udført, handler det derimod for ofret kun om at få oplevelsen ud af livet igen, få den overstået, og eventuelt få gerningsmanden straffet i det omfang, det kan lade sig gøre. Men her sidder man jo ikke og padler i paragrafferne, og det tror jeg i øvrigt heller ikke en gerningsmand ville gøre.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Et par af ordførerne har været inde på, at de måske i virkeligheden havde forventet, at dette for-

slag ville være en anelse strammere, og det kan jeg sådan set godt forstå. Men tingene er med vilje lagt meget blødt frem i håb om, at der dermed skulle være mulighed for at skaffe et flertal i Folketinget. Det håb viste sig, nok som forventet, at blive beskæmmet, men jeg vil godt sige tak til Venstre, Dansk Folkeparti, CD, Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000 for den positive opbakning af ideerne og intentionerne i forslaget.

Alle har heldigvis været enige om, at voldtægt er ekstremt krænkende og nedværdigende og giver alvorlige psykiske mén. Vi ved også alle sammen, at strafniveauet fra at have været lidt under 2 år for omkring 20 år siden nu er faldet til at være lidt over 1 år. Der er altså sket en markant sænkning af strafniveauet gennem de sidste 10, 15, 20 år.

Det sænkede strafniveau er efter konservativ opfattelse et fuldstændig og aldeles forkert signal til gerningsmændene. Det må være sådan, at der er en del, der i dag siger: Jamen det at voldtage en kvinde er altså ikke længe særlig groft eller særlig alvorligt, for de straffe, der udmåles, er i hvert fald markant lavere end dem, der blev udmålt tidligere. Det er baggrunden for, at vi har fremsat dette forslag, og det er baggrunden for, at vi vil kæmpe for, at der sker en markant opstramning i strafudmålingen.

Specielt når det gælder helt unge – så kan man diskutere, hvor niveauet ligger, men vi har sagt, at det er unge under 18 år, altså under den personlige myndighedsalder – er det selvfølgelig særlig alvorligt. Voldtægt er altid alvorligt, men det er endnu alvorligere, endnu mere skadeligt og endnu mere ødelæggende for en så ung pige at blive udsat for det, og derfor mener vi, at straffen skal være markant hårdere, end den er i almindelighed.

Vi foreslår, at det som absolut hovedregel skal betyde, at straffen skal udmåles i den øverste halvdel af strafferammen, dvs. mellem 3 og 6 år, og hvis det er den særligt grove voldtægt mellem 5 og 10 år. Den måde, vi mener er bedst til at sikre, at der for disse ekstremt grove voldtægter udmåles straffe oppe i strafferammens øverste halvdel, er ved at foreslå en minimumsstraf på 1 år, og det vil jeg godt vende tilbage til om et øjeblik.

Adskillige ordførere har været inde på, hvordan man skal kunne ændre strafudmålingen som anført i forslaget, hvis det bliver vedtaget. Der har været mange spørgsmål om, hvor høj strafferammen, som i øjeblikket er 6 henholdsvis 10 år, skal være. Skal den være 8 år, 10 år, 12 år,